

1. Buď chvá-len, mi - lý Je - ží - ši,
 ty po - kla - de náš nej - vyš - ší,
 za všec - ky moc - né mi - lo - sti,
 jichž u - dí - líš nám v hoj - no - sti.

2. Že tebe srdce může znát, / svým Spasitelem nazývat, / že pro své v smrti zmaření / všem základem jsi spasení,
3. to pochází jen z lásky tvé, / jež blaží srdce bázlivé. / Bez tebe my nic nemáme, / jen v tobě spásu hledáme.
4. V tom pravé blaho naše jest, / když Duchem tvým se dáme vést. / Tvou těšíme se milostí, / jež z hříchu pout nás vyprostí.
5. Zrak s bázní k tobě pozvedám, / z tvé ruky radost přijímám, / když o záchraně slyšet smím, / otevřené utrpením.
6. V svém chovej lid svůj pokoji, / buď při něm, ať vždy obstojí, / vlož v duši přímou pokornou, / všem daruj pevnou víru svou.
7. Ó Králi, Bože, Pane náš, / ty k dítkám svým se věrně znáš. / Dej nám v tvé lásce vytrvat, / bez bázně v světě s tebou stát.
8. Svě církvi zjev se v slovu svém, / buď ochráncem i pastýřem, / ať lid tvůj pokoj užívá / a dobrým stále oplývá.

T: podle Nikolause Ludwiga Zinzendorfa a Christiana Gregora
 Zpěvník evanjelické Bratrské církve, 1908 / Miloslav Esterle
 M: Nikolaus Herman, Ein geistlich Lied von
 Auffersteung, 1551 / Die Sontags Evangelia, 1560